

Ünnepi tanulmányok a 75 éves
NÉMETH ZSOLT
tiszteletére

Navigare necesse est

LUDOVIKA
EGYETEMI KIADÓ

Ünnepi tanulmányok a 75 éves
Németh Zsolt tiszteletére

Navigare necesse est

Ünnepi tanulmányok a 75 éves Németh Zsolt tiszteletére

Navigare necesse est

Szerkesztette
Barabás A. Tünde és Christián László

LUDOVIKA
EGYETEMI KIADÓ

Budapest, 2021

A kötet szerzői

Amberg Erzsébet	Koltay András
Androvicz Gábor	Korinek László
Balla Zoltán	Kovács Gábor (NKE)
Balogh Lídia	Kovács Gábor (SZE)
Barabás Andrea Tünde	Kőhalmi László
Berei Róbert	Lévay Miklós
Blaskó Béla	Madai Sándor
Boda József	Magasvári Adrienn
Budaházi Árpád	Major Róbert
Christián László	Mészáros Bence
Czenczer Orsolya	Nagy László Tibor
Domokos Andrea	Pallagi Anikó
Erdős Ákos	Pallo József
Fantoly Zsanett	Pap András
Farkas Ákos	Pápai-Tarr Ágnes
Fenyvesi Csaba	Polt Péter
Finszter Géza	Ruzsonyi Péter
Gál István László	Sallai János
Gönczöl Katalin	Sárkány István
Hautzinger Zoltán	Schubauer László
Herke Csongor	Sipos Ferenc
Hollán Miklós	Sivadó Máté
Horgos Lívia	Szabó Andrea
Irk Ferenc	Szendrei Ferenc
Karsai Krisztina	Vári Vince
Kiss Tibor	Windt Szandra

© A szerzők, 2021

Szerkesztés © Barabás A. Tünde, Christián László, 2021

© A kiadó, 2021

Minden jog védve.

Tartalom

Előszó | 9

Laudáció

Koltay András

A vitorlázó kriminológus –
Németh Zsolt rendőr ezredes köszöntése | 13

Tanulmányok

Amberg Erzsébet

Mennyi az annyi? – A fiatalokú bűnözés és bűnözéskontroll
alakulásának áttekintése | 17

Balla Zoltán

Kormányzástan – kormányzás –
Áttekintés megjegyzésekkel | 27

Balogh Lídia

„A jó rendőr tapintatos és gyengéd...” | 37

Barabás A. Tünde

A rendőrségi munka és a lakosság
bizonytalanságérzetének összefüggései | 43

Berei Róbert

Várnézőben a budavári „sheriffel” | 53

Blaskó Béla

Jogállamiság – értelmezési szilánkok | 61

Boda József

Az amerikai Szövetségi Nyomozó Hivatal
szerepe a bűnüldözésben | 71

Budaházi Árpád

Gondolatok az agyi alapú hazugságvizsgálatról | 81

Christián László

Szívvel-lélekkel a bűnmegelőzésért | 91

Czenczer Orsolya
 A büntetés-végrehajtás zöld esküje –
 Az európai zöld megállapodás (*Green Deal*)
 és a magyar büntetés-végrehajtás kapcsolódási pontjai | 101

Domokos Andrea
 Hallgatók a célkeresztben | 109

Erdős Ákos
 FOCUS-ban a rendőrség drogprevenációs tevékenysége | 119

Fantoly Zsanett
 Fejezetek Los Angeles rendészettörténetéből | 131

Farkas Ákos
 A kihallgatási jegyzőkönyvek
 és a tisztességes eljárás a nyomozás során | 139

Fenyvesi Csaba
 Kriminológiai morzsák a világból | 153

Finszter Géza
 A büntetőeljárás törvény új jogintézményei,
 a leplezett eszközök | 163

Gál István László
 A minősített adattal visszaélés
 néhány kriminológiai problémaköre | 179

Gönczöl Katalin
 A szolgáltatott igazság | 189

Hautzinger Zoltán
 A külföldiek és a migráció lehetséges
 megjelenése a kriminológiában | 199

Herke Csongor
 A kiberbűnözés és a teljesen
 önvezető járművek | 211

Hollán Miklós
 A közösség tagja elleni erőszak viszonya
 más bűncselekményekhez | 223

Horgos Livia
 Gondolatok a Janus-arcú
 magánindítványról és hiányáról | 237

Irk Ferenc
 Az európai értékek védelméről | 247

Karsai Krisztina

THC vagy CBD? Izgalmas jogi kérdések
a *French Bulldog*-ügy margójára | 255

Kiss Tibor

Miért népszerű a darknetes
kábitószerek-kereskedeleme? | 269

Korinek László

Az út nullától egyig | 277

Kovács Gábor

A vezetői hatékonyság
további növelésének lehetőségei | 287

Kovács Gábor

Az egységes Európai Forenzikus Tudományos Térség (EFSA–2020)
megvalósítása – illúzió vagy realitás? | 297

Köbalmi László

A biztonság bűvöletében | 309

Lévay Miklós

Az ENSZ bűnözéssel szembeni tevékenységéről
és az Európai Bűnmegelőzési Intézet (HEUNI)
munkájáról | 319

Madai Sándor

Elmélkedés egy bűncselekmény jogi tárgyáról:
a kiskorúval való kapcsolattartás akadályozása | 333

Major Róbert

Közlekedéskriminológiai gondolatok
(egy ítélet margójára) | 341

Mészáros Bence

A közeli ismétléses sértetté válás
(*near repeat victimization*)
és szerepe a prediktív rendészetben | 351

Nagy László Tibor

A fiatalok által elkövetett rablásokról | 361

Pallagi Anikó

Kriminálpolitikai alapvetés | 371

Pallo József

Deus ex machina,
avagy az intézkedések mint a szabadságvesztés alternatívái | 383

Pap András László

Minden (roma) élet számít:
populizmus a koronavírus árnyékában | 391

Pápai-Tarr Ágnes – Sipos Ferenc

A közérdekű munka büntetéskiszabási tapasztalatai
egy aktakutatás fényében | 401

Polt Péter

A 21. század kihívásainak hatása a büntetőeljárásra –
Kripto valuták, azaz az új vagyoni értékek
büntetőjogi kérdései | 419

Ruzsonyi Péter

A Covid-19-pandémia hatása a „börtönvilágra” | 429

Sallai János – Androvicz Gábor

Laky Imre, a magyar rendőri szakoktatás úttörője | 445

Sárkány István

Az iszlám és a terrorizmus kapcsolatának
néhány aspektusa | 457

Schubauer László

A pénzmossással kapcsolatos
nemzetközi egységesítési törekvések
és a pénzmosság tényállásának 2020. évi átalakítása | 467

Sivadó Máté

Mire tanít bennünket (leginkább)
Németh Zsolt etikája kábítószer-területen –
avagy továbbra sem engedünk a 77-ből! | 479

Szabó Andrea – Magasvári Adrienn

A pénzügyőrtisztképzés a bolognai folyamat
és az uniós csatlakozás tükrében | 487

Szendrei Ferenc

Terrorizmusfinanszírozás,
azaz a terrorizmus bevételei | 499

Vári Vince

Az eljárási (procedurális) igazság jelentősége
a rendőri munkában | 509

Windt Szandra

Emberkereskedelem és a (közösségi) rendőrség | 519

Balogh Lídia¹

„A jó rendőr tapintatos és gyengéd...”

Németh Zsolt születésnapjához köszöntéseként olyan témát kerestem, amely kapcsolódik az ünnepelttel való ismeretségemhez, a téma bemutatásához pedig olyan szemszöveget, amely illik az ünnepléshez. Kutatói pályám előtt – illetve kutatói munkám mellett is – sokat dolgoztam a hazai civil szférában, mégpedig elsősorban női civil szervezetekkel. Ha olyan ügyről volt szó – nők elleni erőszakról, nők kizsákmányolásáról –, amelynek kapcsán a rendőrség kulcsszerepet játszik, és a szakmai nyilvánosság számára konferenciát szerveztünk, számíthattunk arra, hogy Németh Zsolt nemcsak eljön a rendezvényre, de valóban részt is vesz: kérdéseket tesz fel, hozzászól az előadásokhoz, a szünetekben pedig élénk beszélgetésekbe kezd, érdeklődik és tudakozódik.

Kínálta magát tehát a „rendőrség és a nők” mint közös téma, amelynek megannyi aspektusa van.² Gondolhatunk az említett ügyekre, és a rendőrség feladatára, hogy – a társadalom szolgálata keretében – szavatolják a nők biztonságát. Gondolhatunk a nők szerepére a rendőrségen belül: a feladataikra, a munkájuk eredményeire. Gondolhatunk a rendőrnők helyzetére, előmeneteli lehetőségeire is. Nemcsak nemzetközi, de hazai szinten is tudományos érdeklődés övezi ezeket a témákat.

Ami a magyarországi kutatásokat illeti, a publikációkon³ kívül megemlíthető az az időszaki kiállítás is, amely 2019. március 8-án – vagyis nőnap alkalmából – nyílt meg a budapesti Rendőrmúzeumban, *Nők a Magyar Rendőrségnél* címmel.⁴ Ezen a kiállításon volt látható egy régi újságcímlap: az *Asszonyok* című magazin

¹ Tudományos munkatárs, Társadalomtudományi Kutatóközpont. Kapcsolat: balogh.lidia@tk.hu.

² Pap Enikő – Balogh Lídia: *Egyenlő esélyek a rendvédelemben. Közpolitikai ajánlások a nők és férfiak társadalmi egyenlőségének elősegítésére*. Budapest, Magyar Női Érdekvédelem Szövetség, 2014.

³ E körben említendő Sárközi Irén kutatómunkája. Lásd Sárközi Irén: *A rendőrnők magyarországi helyzete. Egy empirikus vizsgálat lefolytatásának menete és eredményei*. In *Új rendészeti tanulmányok – Különkiadás*. Budapest, RTF Rendészeti Vezetőképző és Kutatóintézet, 1995. 1–34; és Sárközi Irén: *Nők a rendészetben*. PhD-értekezés. Budapest, ZMNE Hadtudományi Doktori Iskola, 2008. Az utóbbi évtizedet tekintve pedig Földesi Krisztina kutatása, lásd Földesi Krisztina: *Férfiak és nők a rendőrségen. Pécsi Határőr Tudományos Közlemények XIV*, 2013. 161–168.

⁴ Lásd ORFK Kommunikációs Szolgálat: *Nők a Magyar Rendőrségnél – időszaki kiállítás nyílt a Rendőrmúzeumban*. *Police.hu*, 2019. március 8.

(a *Nők Lapja* elődje) egyik 1947-es számáé, amelyen egy mosolygós rendőrnő portréját láthatjuk, ezzel a felirattal: „A jó rendőr tapintatos és gyengéd...”. A címlap koncepciója az lehetett egyrészt, hogy ráirányítsa a figyelmet egy viszonylag új jelenségre, vagyis a rendőrnőkre. (Magyarországon 1945-ben toboroztak először nőket rendőri szolgálatra, és 1946-ban – abban az évben, amelyben a kötet ünneplte született – már találkozhatott is velük a lakosság.) Van azonban a címlapkompozíciónak egy mélyebb és bonyolultabb üzenete is, amely az elmúlt majd’ háromnegyed évszázad alatt mit sem vettett időszerűségéből – sőt.

1. ábra. Az *Asszonyok* című magazin 1947. novemberi lapszámának borítója

Forrás: Rendőrmúzeum

Térjünk vissza a jelenbe, illetve a közelmúltba, és gondoljunk arra a súlyos problémára – a rendőri erő túlzott használatára, értelmetlen erőszakba átfordulására –, amely 2020 nyarán (nem először) a figyelem középpontjába került az Egyesült Államokban, és következőképpen téma lett a világon szinte mindenütt, még

azokban az országokban is, ahol a jelenség nem ölt hasonló méreteket. Érdemes felidézni azt az elemzést, amelyet néhány évvel korábban – a 2014 nyarán, Missouri állam Ferguson nevű városában, egy rendőrök által lelőtt fekete fiatalember halála következtében kitört zavargás kapcsán – közölt a University of Chicago jogász-professzora. Mary Anne Case érdekes, sokak számára talán meghökkentő következtetésre jutva az eset kapcsán nem mást állít, mint hogy a Fergusonban elkövetett rendőri hibáknak nemcsak faji, hanem „társadalmi nemi” vonatkozásai is vannak, illetve azt, hogy láthatóan feledésbe merültek a (több mint két évtizeddel korábbi) Los Angeles-i zavargások fontos tanulságai.⁵ De mire utal ezzel?

1992-ben azt követően borult lángba – a szó szoros értelmében – Los Angeles, hogy felmentettek négy rendőrt, akikről videófelvétel bizonyította, hogy egy gyorsajtással összefüggő igazoltatás során súlyosan bántalmaztak egy fekete férfit, 1991 tavaszán. Az eset kivizsgálásra bizottságot hoztak létre, amely jelentésében⁶ rámutatott arra, hogy a Los Angeles-i rendőrség működésének alacsony hatásfokához hozzájárultak a nemi szerepekkel kapcsolatos attitűdök is. Vagyis – és ez itt hangsúlyozandó –, a konklúzió a nőkkel és férfiakkal kapcsolatos társadalmi elvárásokra és sztereotípiákra vonatkozott, nem pedig a nők és férfiak jellemzőire vagy eltérő teljesítményére. Pedig a jelentésben nyilvánosságra hozott rendőrségi adatok mintha ilyesmire is utaltak volna: kiderült, hogy a Los Angeles-i rendőrnők jelentősen ritkábban alkalmaztak túlzott (aránytalan) mértékű erőt az intézkedések során, mint férfi kollégáik. A bizottság magyarázata szerint a rendőrnők általában jobban kommunikálnak, hatékonyabban előzik meg az erőszakkal fenyegető helyzetek kieleződését, és kevésbé konfrontatívak: például kevésbé kezelik személyes sérelemként, amikor egy gyanúsított ellenállást tanúsít – és ennél fogva kevésbé érzik szükségét, hogy erőt alkalmazzanak, vagy hogy szóváltásba keveredjenek. Mindeközben a városi rendőrfőkapitány is elismerte, hogy a rendőrnők csak nagy nehézségek árán tudják elérni, hogy szakmailag elfogadják őket a szervezetben belül, miközben folyamatosan ki vannak téve férfi kollégáik kritikájának a „férfias erények” hiánya miatt. A bizottság következtetése szerint a rendőrség rendszerszerűen felülértékeli a „férfias” tulajdonságokat, ami rányomja a bélyegét a szervezet működésére és a szakmai képzésre egyaránt. Túlzott hangsúlyt kap a rendőrség paramilitáris jellege, illetve aránytalan figyelem hárul az állomány fizikai erőnlétére, miközben a nőkkel asszociált interperszonális készségek – udvariasság, figyelmesség, konstruktív

⁵ Mary Anne Case: Police mistakes in Ferguson involve gender as well as race. The forgotten lessons of Los Angeles' Christopher Commission. *Huffington Post*, 2014. szeptember 14.

⁶ Report of the Independent Commission on the Los Angeles Police Department („A Los Angeles-i Rendőrséget Vizsgáló Független Bizottság jelentése”), 1991. A jelentésre „Christopher Commission Report”-ként is szoktak hivatkozni, utalva a bizottságot vezető Warren Christopherre (aki később, 1993-tól 1997-ig az USA külügyminisztere volt).

kommunikáció – szerepét leértékelik; noha ezeknek a fejlesztése növelné a rendőri munka hatékonyságát. Egy 1993-ban kiadott, a Los Angeles-i rendőrség számára kidolgozott cselekvési terv⁷ szerint a rendőrségnek jó kommunikátorokra lenne szüksége, nem pedig agresszív személyiségű munkatársakra; ennek érdekében mind a toborzáskor, mind pedig az állomány munkájának értékelésekor törekedni kellene a „nőiesebb”, illetve „kevésbé férfias” feltételrendszerek alkalmazására.

Miért használom idézőjelben ezeket a kifejezéseket? Mert azt szeretném hangsúlyozni, hogy ezeket a tulajdonságokat – a jó kommunikációs készséget egyfelől, másfelől az agresszivitást – általában nemekhez szokás társítani: előbbi a nőkhöz, utóbbit a férfiakhoz. Mégsem állíthatja senki, hogy a nők kivétel nélkül jól kommunikálnának, a férfiak pedig egytől-egyig agresszívek lennének. És még ha igaznak is bizonyul – például kutatási adatokkal alátámasztható – az átlagot tekintve, hogy a nők tiszteletudóbban kommunikálnak, a férfiak pedig konfliktushelyzetben agresszívebbek, akkor is okunk van abban kételkedni, hogy a nők (többsége) eleve jó kommunikátornak, a férfiak (többsége) pedig agresszívnek születik. Hogyan is szűrhetnénk ki ugyanis annak a hatását, hogy a fiúkat és a lányokat a közvetlen környezetükhöz tartozók az első perctől kezdve – később pedig a tágabb közösség tagjai is – hajlamosak eltérően kezelni? A lányokkal szemben hagyományosan erősebb az elvárás, hogy kedvesek-illedelmesekek legyenek, és hogy kerüljék a fizikai agressziót. És jöllehet a kislányok sem bátorítják feltétlenül – kimondottan – az erőszakos „konfliktuskezelésre”, a kimondatlan visszajelzések mégis megerősíthetik az ilyen viselkedést. Képzeld el a délutáni jelenetet egy óvoda folyosóján: az érkező szülőnek elpanaszolja az óvónő, hogy a kislány aznap csúnyán megütött valakit, erre a szülő – a gyermek jelenlétében – fejcsóválva mondja, hogy „ejnye”, de közben büszkeség suhan át a tekintetén. A gyermekek nevelésében szerepet játszik a kimondatlan (pozitív vagy negatív) minősítés is, és a társadalom alapvetően olyan – az Egyesült Államokban és Magyarországon is –, hogy a kislányok nagyobb eséllyel kapnak megerősítő visszajelzést az erőszakos önérvényesítésre, a kislányok pedig a kedvességre.

Itt kanyarodhatunk vissza a Los Angeles-i rendőrség működési problémáihoz: a vizsgálat tehát kiderítette – és az említett cselekvési terv javaslata is utalt rá –, hogy kontraproduktív, ha a rendőrség a „férfias erényeket” helyezi előtérbe a toborzásnál és a munkateljesítmény értékelésekor is. Ennek ugyanis csak az egyik következménye az, hogy a nők alulreprezentáltak lesznek a rendőrség szervezetén belül. (Megjegyzésképpen: az Egyesült Államokban – az FBI legutóbbi, 2019-es adatai szerint – csupán 12,8% volt a nők aránya az egyenruhás

⁷ Women's Advisory Council to the Los Angeles Police Commission: *A blueprint for implementing gender equity in the Los Angeles Police Department* („Los Angeles-i Rendészeti Bizottság Női Tanácsadó Testülete: Részletes cselekvési terv a nemek közötti méltányosság érvényesítéséhez a Los Angeles-i Rendőrségnél”), Los Angeles, 1993. október.

állományon belül,⁸ míg Magyarországon ez az arány mintegy 20%-ra becsülhető.⁹) A kérdésnek a társadalom egésze számára jelentősége van, ugyanis a férfiasághoz kapcsolódó sztereotípiák felülértékelése – ami nemcsak Amerikában, de Európában is megfigyelhető¹⁰ – hátráltathatja a rendőrség hatékony működését a jelenkori elvárások közepette. A „klasszikus”, represszív (elnyomó) rendészeti modell helyett egyre inkább a „közösségi rendészet” modellje számít, illetve bizonyul korszerűnek. Ez utóbbi modellben egyrészt sokkal kisebb a jelentősége a rendőr fizikai erejének; a maszkulinitást túlhangsúlyozó, agresszív fellépés és viselkedés pedig aligha jelent előnyt a munkában, hiszen a közösségi rendészet megközelítése szerint „a kommunikáció a legjobb fegyver”.¹¹

Végezetül, idézzük fel újra az *Asszonyok* magazin közel háromnegyed évszázaddal ezelőtti címlapját, amelyen történetesen – de, a fentiekben vázoltakat figyelembe véve, nem teljesen véletlenül – egy nő mosolyog a világra a tányérsapka alól. Kétségtelen, hogy bárhol a világon nagy szüksége van ma is „tapintatos és gyengéd” rendőrökre – férfiakra és nőkre egyaránt.

⁸ US DOJ FBI Criminal Justice Information Services Division: *Crime in the United States 2019*, Table 74: Full-time law enforcement employees by population group (2019).

⁹ Hivatalos adatközlés hiányában kutatási adatokra hagyatkozhatunk; a legutóbbi ilyen tárgyú kutatás erre a kalkulációra, illetve becslésre hagyatkozik. Simon Zsuzsanna: Nők szerepvállalása a fegyveres erőknél. Összehasonlító elemzés a Magyar Honvédségben és a Rendőrségnél szolgáló nők tekintetében. In Gerencsér Richárd – Kispál Miklós (szerk.): *Tanulmányok a társadalomról II.* Szeged, Belvedere Meridionale Szegedi Tudományegyetem Polgáriért Alapítvány, 2015. 187–215.

¹⁰ Jenny Veldman et al.: Women (do not) belong here. Gender-work identity conflict among female police officers. *Frontiers in Psychology*, 2017. február 6.

¹¹ A szlogen angolul vált ismertté: „Best weapon is communication.”

Irodalomjegyzék

- Case, Mary Anne: Police mistakes in Ferguson involve gender as well as race. The forgotten lessons of Los Angeles' Christopher Commission. *Huffington Post*, 2014. szeptember 14. Online: www.huffpost.com/entry/police-mistakes-in-fergus_b_5793494
- Földesi Krisztina: Férfiak és nők a rendőrségen. *Pécsi Határőr Tudományos Közlemények XIV*, 2013. 161–168. Online: <http://pecshor.hu/periodika/tizenegy.htm>
- ORFK Kommunikációs Szolgálat: Nők a Magyar Rendőrségnél – időszaki kiállítás nyílt a Rendőrmúzeumban. *Police.hu*, 2019. március 8. Online: www.police.hu/hu/hirek-es-informaciok/legfrissebb-hireink/szervezeti-hirek/nok-a-magyar-rendorsegnel
- Pap Enikő – Balogh Lídia: *Egyenlő esélyek a rendvédelemben. Közpolitikai ajánlások a nők és férfiak társadalmi egyenlőségének elősegítésére*. Budapest, Magyar Női Érdekvédelmi Szövetség, 2014.
- Sárközi Irén: A rendőrnők magyarországi helyzete. Egy empirikus vizsgálat lefolytatásának menete és eredménye). In *Új rendészeti tanulmányok – Különkiadás*. Budapest, RTF Rendészeti Vezetőképző és Kutatóintézet, 1995. 1–34.
- Sárközi Irén: *Nők a rendészetben*. PhD-értekezés. Budapest, ZMNE Hadtudományi Doktori Iskola, 2008. Online: <https://nkerepo.uni-nke.hu/xmlui/bitstream/handle/123456789/12133/ertekezes.pdf?sequence=1>
- Simon Zsuzsanna: Nők szerepvállalása a fegyveres erőknél. Összehasonlító elemzés a Magyar Honvédségben és a Rendőrségnél szolgáló nők tekintetében. In Gerencsér Richárd – Kispál Miklós (szerk.): *Tanulmányok a társadalomról II*. Szeged, Belvedere Meridionale Szegedi Tudományegyetem Polgáriért Alapítvány, 2015. 187–215.
- US DOJ FBI Criminal Justice Information Services Division: *Crime in the United States 2019, Table 74: Full-time law enforcement employees by population group* (2019). Online: <https://ucr.fbi.gov/crime-in-the-u.s/2019/crime-in-the-u.s.-2019/tables/table-74>
- Veldman, Jenny – Loes Meeussen – Colette Van Laar – Karen Phalet: Women (do not) belong here. Gender-work identity conflict among female police officers. *Frontiers in Psychology*, 2017. február 6. Online: <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2017.00130>

Kiadja a Nemzeti Közszerkölátati Egyetem
Ludovika Egyetemi Kiadó.
A kiadásért felel: Koltay András, rektor
Szerkhely: 1083 Budapest, Ludovika tér 2.
Kapcsolat: kiadvanyok@uni-nke.hu

Felelős szerkesztő: Kilián Zsolt
Olvasószerkesztők: Bujdosó Hajnalka, György László,
Resofszki Ágnes, Szabó Ilse, Szarvas Melinda
Tördelőszerkesztő: Kilián Zsolt
Korrektorok: Bujdosó Hajnalka, György László,
Kalcics Ildikó, Resofszki Ágnes, Szarvas Melinda
Nyomdai kivitelezés: Pátria Nyomda Zrt.
Felelős vezető: Orgován Katalin vezérigazgató

ISBN 978-963-531-507-9 (nyomtatott)
ISBN 978-963-531-509-3 (ePDF)
ISBN 978-963-531-508-6 (ePub)

